

การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้วิธีสอนอ่าน
KWL PLUS ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Development of reading for main Idea in Thai language subject of Mathayomsuka 3/2 students by
using KWL-Plus in conjunction with Cooperative learning

อัจฉรา แสงทับทิม¹, ดร.สุทธิพงษ์ บุญผดุง²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอน KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอน KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม สอนโดยวิธี KWL-Plus โดยใช้เครื่องมือการวิจัยคือ 1.) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอน KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้เวลาในการทดลองรวมการทดสอบก่อนและหลังเรียนทั้งสิ้น 10 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที 2.) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอน KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผลการวิจัยพบว่า 1.) ผลความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ที่สอนโดยใช้วิธี KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2.) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอน KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.825 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ 1. การเรียนแบบร่วมมือ 2. วิธีการสอน KWL-Plus 3. ความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทย

Abstract

The purposes of this research were to: 1.) Compare reading for main Idea in Thai language subject. Of Mathayomsuka 3/2 by using KWL-Plus in Conjunction with Cooperative learning. 2.) To study the opinions students taught by using KWL-Plus in conjunction with Cooperative learning. The

sample of students Mathayomsuka 3/2 Year 2015 from 1 Consisted of 32 Students each, Random group by using KWL-Plus in conjunction with Cooperative learning. The instruments used for gathering data were: ten Thai reading for main Idea by using KWL-Plus in conjunction with Cooperative learning. Time to experiment total testing before and after 10 sessions of 50 minutes.

The results of the study were as follows:

1. Reading for main Idea. Of the Mathayomsuka 3/2 students by using KWL-Plus Instruction was significantly higher than before Method at the 0.01 level.
2. The results of student satisfaction. On learning by using KWL-Plus and Cooperative learning a statistics significant at 0.825 levels as possible.

Keywords 1. Cooperative learning 2. Teaching methods KWL-Plus 3. Development of reading for main Idea in Thai Thai language subject

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมความเป็นไทย และเสริมสร้างความเป็นเอกภาพ บุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การประกอบกิจกรรม การงาน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และส่งเสริมความสัมพันธ์ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หน้า 1) อาจกล่าวได้ว่าภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ การใช้ภาษาจำเป็นต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การอ่าน การเขียน การพูด การฟังและการดู เพื่อให้การติดต่อสื่อสารตรงตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

ทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาไทยเกี่ยวกับการรับสารที่สำคัญมาก ซึ่งนักเรียนจะต้องได้รับการส่งเสริมฝึกฝนให้สามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เด็กมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวาง (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545 หน้า1) และยังคงคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน (ดร.ปีเตอร์ เจ. โพลีย์) ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญกับการสอนหลักการอ่านจับใจความเพื่อให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดในการตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตรวมถึงส่งเสริมให้มีนิสัยรักการอ่าน

จากข้อมูลคะแนนรายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2556 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับเขตพื้นที่การศึกษา พบว่าคะแนนวิชาภาษาไทย ของโรงเรียนหนองรีประชานิคม ตกลง ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ 5% โดยมีจำนวนโรงเรียนเข้าสอบทั้งสิ้น 55 โรงเรียน โรงเรียนหนองรีประชานิคมได้คะแนนลำดับที่ 43 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศแต่ไม่ได้อยู่ใน 10 ลำดับสุดท้ายของเขตพื้นที่ และในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้นำการอ่านจับใจความสำคัญมาวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ผลคะแนนแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยแล้วนั้นมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ต้องปรับปรุงเร่งด่วนคือ มาตรฐาน ท5.1 (วรรณคดีและวรรณกรรม) และมาตรฐาน ท1.1 (การอ่าน) ทั้ง 2 สาระมีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์ (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการศึกษาลำดับงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8) แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิคมมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยในมาตรฐานที่ 5 และมาตรฐานที่ 1 ต่ำกว่าเกณฑ์ และผู้วิจัยยังได้ศึกษาข้อมูลปัญหาการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน จากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและครูผู้สอนของโรงเรียนหนองรีประชานิคม 2 ท่าน (คุณนฤมล อังคณาแสงมณี , คุณอมรรัตน์ เจริญสมบัติ 20 กันยายน 2557) จากการสัมภาษณ์ครูทั้ง 2 ท่านได้สรุปปัญหาการอ่านจับใจความของนักเรียนสอดคล้องกันดังนี้ นักเรียนไม่ทำความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียน โดยเฉพาะการเรียนรู้วรรณคดีไทยที่เนื้อหามีความยาวและแต่งด้วยคำประพันธ์ชนิดร้อยกรอง ที่ทำให้ต้องแปลความหมายของคำศัพท์ ไวยากรณ์ คำพ้องคำต่าง สำนวนการแต่ง ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้ ไม่สามารถสรุปเป็นความเรียงจากความคิดของตนเองได้ ต้องรอให้ครูผู้สอนบอกมากกว่าที่จะทำความเข้าใจเอง และอีกสาเหตุอาจมาจากตัวผู้สอนเอง เช่น กระบวนการสอน เทคนิคการสอนที่นำมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ยังไม่สอดคล้องหรือยังไม่เหมาะสมกับระดับเนื้อหาและวัยของนักเรียนจึงส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพการเรียนรู้การอ่านจับใจความไม่ประสบผลสำเร็จตามเกณฑ์ของโรงเรียน

จากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ปัญหาการอ่านจับใจความที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าหาวิธีการพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้พบรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนและสอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ คือวิธีสอน KWL PIUS ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือนี้เป็นแนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศ สลาวิน จอห์นสัน และ จอห์นสัน เป็นผู้คิดค้นและพัฒนาขึ้น การเรียนแบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ เช่น STAD, TGT, GI, CIRCLES, JIGSAW เป็นต้น การเรียนแบบร่วมมือมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระวิชาภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ เพราะธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรม มีความยาวและต่อเนื่องกัน การให้นักเรียนได้เรียนรู้ทำงานร่วมกันแบบกลุ่มร่วมมือย่อมส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีแลกเปลี่ยนความคิด

เห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นการง่ายกว่าการที่นักเรียนต้องคิด อ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องเพียงลำพังทำให้ยากต่อการเข้าใจเนื้อเรื่อง

วิธีสอน KWL plus ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่พัฒนาต่อเนื่องมาจากเทคนิค KWL ที่พัฒนาขึ้นโดย โอเกล (Ogle) ในปีค.ศ. 1986 และร่วมกันกับ คาร์ (Carr) ในปี ค.ศ.1987 ศึกษาพัฒนาเทคนิคKWL plus ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยเพิ่มการทำแผนภูมิรูปภาพความคิดให้นักเรียนได้สรุปเรื่องที่อ่านอีกครั้ง คาร์ และ โอเกล (Carr and Ogle 1987: 626-631) กล่าวว่า เทคนิคKWL plus เป็นวิธีสอนที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิดในขณะที่อ่าน โดยที่นักเรียนจะทำนายเหตุการณ์ในเรื่องที่จะอ่านก่อนที่จะเริ่มอ่านเรื่องที่กำหนดนักเรียนจะพิจารณาความรู้ ความเข้าใจของตนเองที่มีต่อเรื่องที่จะอ่านในขณะที่อ่านนักเรียนจะตรวจสอบเหตุการณ์ในเรื่องว่าเป็นไปตามที่นักเรียนได้ทำนายไว้หรือไม่ และสรุปความคิดรวบยอดหลังการอ่านเสร็จสิ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาแล้วนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าวิธีสอน KWL PIUS ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยของได้ดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3ที่สอนโดยใช้วิธีสอน KWL plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้วิธีสอน KWL plus ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา2558 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 8 ทั้งหมด 3 ห้อง จำนวน 105 คน

2. ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรอิสระ วิธีสอน KWL PIUS ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/2

3. ขอบเขตเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการทดลองสอนในภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา2558 เดือน พฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม

การทบทวนวรรณกรรม

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ
4. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคKWL Plus
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
6. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชรินทร์ แก้วสาระ (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนด้วย KWL Plus กับการสอนแบบปกติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนสองภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่6 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ภาคเรียนที่2ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนบ้านทหาร พบว่า กลุ่มนักเรียนสองภาษาที่เรียนด้วย KWL plus จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ที่ระดับ .01 ที่น่าสนใจคือ การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่6ที่เรียนด้วย KWL plus สูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KEL plus กับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติศึกษาความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL plus ตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี อ.ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา2547 จำนวน 60 คน จาก2ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยห้องเรียนหนึ่งสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL plus และอีกห้องหนึ่งสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธีKWL แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธีKWL plus ร้อยละ

85

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนKWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกับโรงเรียน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยศึกษาข้อมูลด้วยตนเองจากตำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL plus และการอ่านจับใจความ

3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยไปใช้ทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต 3. นำผลข้อมูลที่ได้จากการ Try out ข้อมูล มาวิเคราะห์หาความยากง่ายของข้อสอบ (ใช้ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ)

4. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) จำนวน 40 ข้อ

5. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้

6. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยสุลับตัวเลือก

7. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผล

8. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ระหว่างการจัดการเรียนรู้ในเดือน พฤษภาคม 2558 – ตุลาคม 2558

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design

ผลการวิจัย

1. ผลความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ที่สอนโดยใช้วิธี KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้วิธีสอน KWL-Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.825 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนอ่าน KWL PLUS ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยขออภิปรายผลในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. ผลการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหนองรีประชานิมิตที่สอนโดยใช้วิธีสอน KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญฉวีลักษณ์ สังข์แก้ว (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยวิธี KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเขียนสรุปความของนักเรียนที่สอนโดยวิธี KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยวิธี KWL Plus อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมทางทักษะในหลายๆด้าน เช่น ทักษะการฟัง การดู การพูด และการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อไป
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยจากนวัตกรรมใหม่ๆ
3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ ในระดับชั้นอื่นๆให้กว้างขวาง

ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ทิตนา แคมมณี. **ศาสตร์การสอน**. องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ, สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2005.

_____. (2550). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์ประภา นิลโกสิย. (2556). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus.**

พิศณุ พองศรี. (2553). **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย**. กรุงเทพฯ: ค่านสุทธาการพิมพ์.

มิลิน ชุสกุล. (2555). **การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และ ความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 เรื่องการอ่านนิทานคุณธรรม ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบCIRC และแบบKWL-Plus.** วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545

สุวิมล ตีรกานนท์. (2546). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์:แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.